

21 Σοφούρ

Η μάχη της πλατείας

ΙΚΑΡΟΣ

21

Η μάχη της πλατείας

GRAPHIC NOVEL

Επιμέλεια: Βασίλης Δουβίτσας
Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ήκαρος / Ηλίας Μασούρης
Εκτύπωση: Μητρόπολις Α.Ε.
Βιβλιοδεσία: Ηλ. Μπουντάς - Π. Βασιλειάδης Ο.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού που κυρώθηκε με τον Ν. 100/1975.

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2021

© 2021, Σολούρ & Εκδόσεις Ήκαρος
ISBN 978-960-572-410-8

Σολούρ

Η μάχη της πλατείας

21

Σενάριο - Σκίτσα: Solour
(Η ιστορία βασίζεται σε μια αφήγηση της Libby N.)

Έρευνα αρχείων και πηγών, επιμέλεια Παραρτήματος:

Νατάσα Καστρίτη
Ρεγγίνα Κατσιμάρδου
Παναγιώτα Παναρίτη

Επιστημονική συμβολή:
Εύη Σαμπανίκου

ΙΚΑΡΟΣ

Το έργο υποστηρίχτηκε από το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ.) στο πλαίσιο της 1ης Προκήρυξης της Δράσης «Επιστήμη και Κοινωνία» - «200 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» (Αριθμός πρότασης: 20, αριθμός έργου: 70869)

www.elidek.gr

Φορέας Υποδοχής:

ΕΛΚΕ Πανεπιστημίου Αιγαίου

υπό την αιγίδα του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου

Πλατεία

Χατζάρια

Ξεργούνι

Ήρωες

Γκιλοτίνα

Το βιβλίο αποτελείται από 21 σπονδυλωτά κεφάλαια, χωρισμένα σε 5 μεγάλες ενότητες. Σε αυτά παρεμβάλλονται 21 ιστορίες βασισμένες σε αφηγήσεις και κείμενα ανθρώπων που έζησαν ή μελέτησαν την Επανάσταση, καθώς και μια σειρά από ένθετα πορτραίτα «ηρώων» και «αντιηρώων».

Στο Παράρτημα αναλύεται το σκεπτικό της συγγραφής του βιβλίου και φωτίζονται πρόσωπα και γεγονότα της Ιστορίας, ενώ παρατίθενται και οι πηγές στις οποίες βασίστηκε το graphic novel.

Η αναλυτική δομή του βιβλίου παρουσιάζεται στα Περιεχόμενα.

1821graphicnovel.gr

*Αφιερωμένο
στη Libby Tata Arcel*

Πώς
ονομάζεσαι;

Θεόδωρος
Κολοκοτρώνης.

Πόθεν
κατάγεσαι;

Από το Λιμποβίσι της
επαρχίας Καρυταίνης.

Τι επάγγελμα
έχεις;

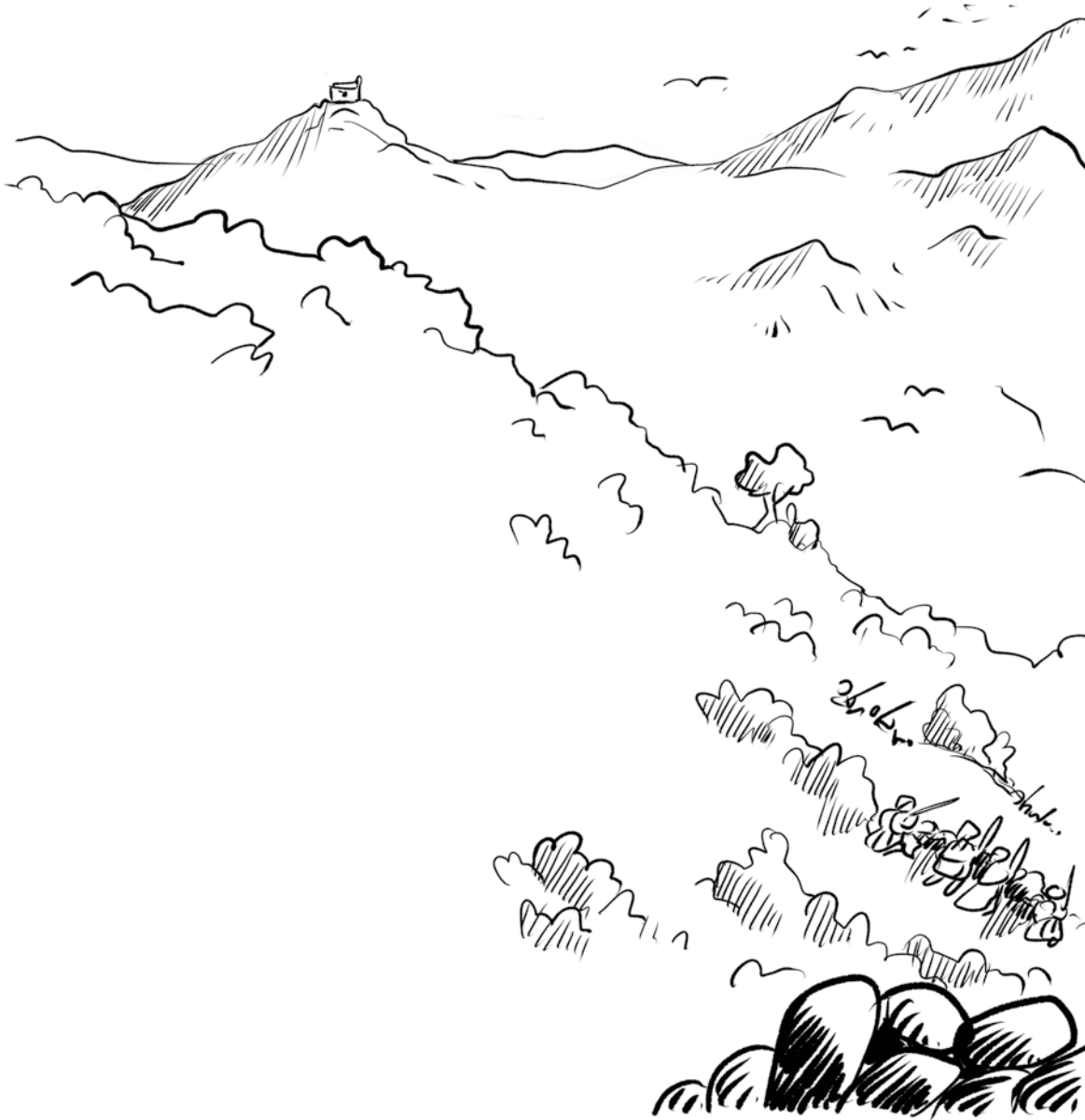
Στρατιωτικός.
Κρατώ εις το χέρι το
σουλντάδον και πολεμώ
υπέρ της πατρίδος.

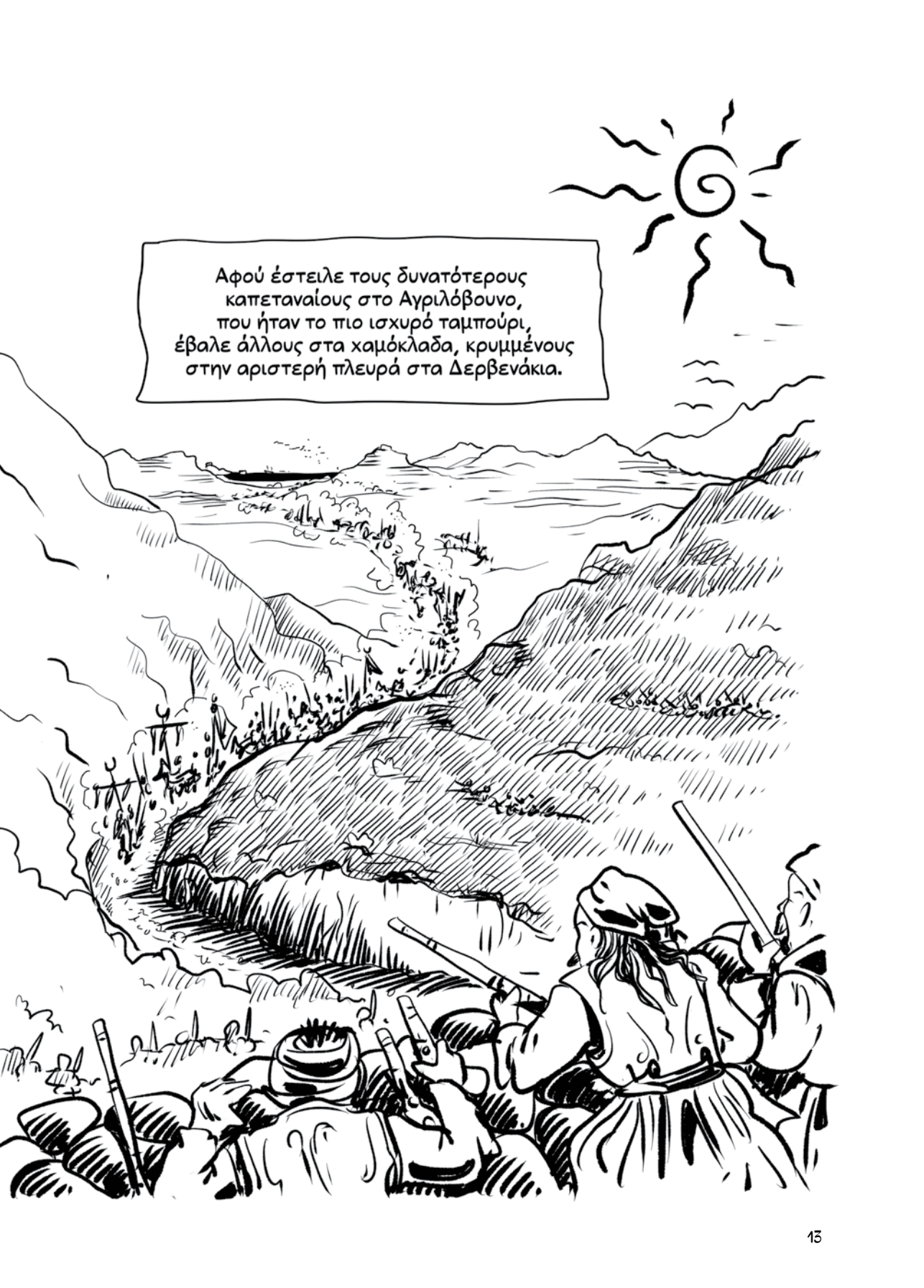
Ειπέ τι απολογείσαι διά την
κατηγορίαν η οποία σου
αποδίδεται.

ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΑ

Φώτιος Χρυσανθόπουλος ή Φωτάκος
(Υπασπιστής του Κολοκοτρώνη)

Αφού έστειλε τους δυνατότερους
καπεταναίους στο Αγριλόβουνο,
που ήταν το πιο ισχυρό ταμπούρι,
έβαλε άλλους στα χαμόκλαδα, κρυμμένους
στην αριστερή πλευρά στα Δερβενάκια.

Αυστηρή διαταγή, κανείς να μην τουφεκίσει
μέχρι να μας δώσει το σήμα εκείνος.

Στη ράχη στεκόταν
ο ίδιος κι έβλεπε για
να διοικεί τη μάχη.

Στις 26 Ιουλίου το πρωί ήρθαν
οι Τούρκοι από την επάνω μεριά.

Θέλανε να κάνουμε μπέσα.

Συμφωνία για
να τους αφήσουμε
να περάσουν.

Κάναμε πολλές συνομιλίες, αλλά ο ήλιος μάς έψηνε.

Ο σκοπός μας ήταν να δροσίσει,
να μην έχουμε τον ήλιο στα μάτια.

Να τον έχουν οι Τούρκοι
και η λάμψη του ήλιου να
τους εμποδίζει.

Παρ' όλα αυτά τολμήσαμε να τουφεκίσουμε.

Μας τουφέκισαν
κι αυτοί.

Με τον πρώτο τουφεκισμό
όλοι οι Τούρκοι κόνανε
κατά τον Άγιο Σώστη.

**ΕΠΑΝΟ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΗ
ΦΟΒΑΣΤΕ!**

Ο αρχηγός
έβαλε φωνή.

**ΣΚΟΤΟΣΤΕ
ΟΣΟΥΣ
ΘΕΛΕΤΕ!**

Οι φωνές του αρχηγού
έκαναν τους στρατιώτες να
κυνηγήσουν τους Τούρκους
σε όλη τη ρεματιά.

Δεν είναι δυνατόν να
περιγράψουμε τον θρήνο
και τις φωνές των Τούρκων.

Από τη βία να φύγουν, άφηναν τα πράγματά τους,
τα άλογα και τα ζώα που είχαν για κουβάλημα.

Το στράτευμά τους
χωρίστηκε στα δυο.

Ο Νικηταράς είχε λάβει
γράμμα του θείου του,
του Κολοκοτρώνη, και
ερχόταν βιαστικός.

Σαν έφτασε στον Άγιο Σώστη,
έπιασε θέση και τους έκοψε τον δρόμο.

Από το ένα μέρος ο Νικήτας, από την
άλλη οι στρατιώτες του Κολοκοτρώνη,
έγινε ο μεγαλύτερος σκοτωμός.

Το τουφεκίδι κράτησε
μιάμιση ώρα και, επειδή
νύχτωνε και
δεν έβλεπαν πια,
έριχναν στον σωρό.

Το μέρος ήταν πολύ κατηφορικό.

Κυλούσαν ζώα και άνθρωποι,
ζωντανοί και σκοτωμένοι.

Ο ένας πάνω
στον άλλο.

Γέμισε
το ρέμα.

Οι πασάδες τράβηξαν κατά
το Ναύπλιο αφήνοντας πίσω
τους αρρώστους, μπάλες κανονιών,
φορτώματα και άλλα.

Σαν έφτασαν οι Έλληνες,
οι άρρωστοι Τούρκοι σκέπαζαν
με τα χέρια τα μάτια τους.

Να μη βλέπουν
τι γίνεται, που
τους σκοτώνουν.

Γυρίζοντας στον αρχηγό, κατάχαμα
στη ρεματιά βρήκαμε πτώματα.

Εδώ κι εκεί
πέφτανε τουφεκιές.

Μας κυριεύσε
τρόμος μέχρι
να περάσουμε.

Οι Τούρκοι είχαν αιχμαλωτίσει χριστιανούς.
Κάμποσες οικογένειες. Άκουγες πονεμένες φωνές.

ΧΑΣΑΑΑΝ!

Κι όπως βρέθηκαν χαμένοι μέσα στη νύχτα,
έκλαιγαν και φώναζε ο καθένας για γνωστούς.

ΕΛΕΝΗΗΗ

Άλλος τουρκικά.

Άλλος αρβανίτικα.

Άλλος ελληνικά.

Ωρέ Χασάνη, ωρέ Αχμέτ, ωρέ Κωνσταντή.

ΑΧΜΕΕΕΤ!

Γιαμ Γκέκα, γιαμ Σκόνδρα, γιαμ Χριστιάν.

Κι εγώ είμαι Γκέκας,
κι εγώ Σκόνδρας,
κι εγώ χριστιανός.

ΧΑΣΑΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΗΗ!

Κι εγώ είμαι γυναίκα.

Κι εγώ
σκλάβος.

ΘΑΝΑΣΗΗΗ!

Μόνο φωνές
ακούγονταν
μακριά και βαθιά.

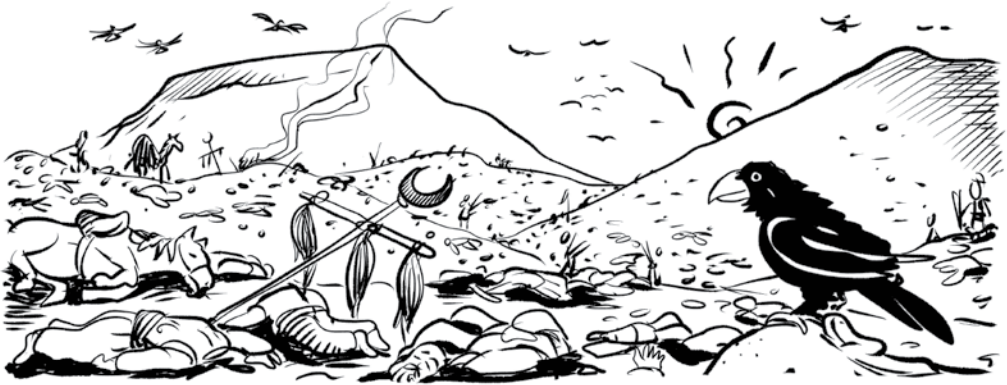
Όσπου να βγούμε στο παλιόχανο,
από τον φόβο, τη λύπη και την πείνα,
ήρθε η ψυχή μας στα δόντια.

Τα άλογά μας πατούσαν
τους νεκρούς. Φοβισμένα
και κουρασμένα, βαρεθήκανε
κι αυτά τη ζωή τους.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΗΗΗ
ΑΧΜΕΤ!

Έβλεπαν τους ανθρώπους
να ξεψυχούν καταγής.

Οι πληγωμένοι τινάζονταν από
τους πόνους και τα ξάφνιαζαν.

ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΛΗ ΟΙ ΜΠΕΗΔΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ ΟΙ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

ΣΤΑ ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΑ ΚΕΙΤΟΝΤΑΙ
ΚΟΡΜΙΑ ΔΙΧΟΣ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΣΤΡΩΜΑ ΕΧΟΥΝΕ ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΓΗ,
ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΟ ΤΗΝ ΠΕΤΡΑ

ΚΑΙ ΓΙ' ΑΠΟ ΠΑΝΟΣ ΣΚΕΠΑΣΜΑ,
ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Έτσι χτυπήθηκε το
στράτευμα του Δράμαλη.

Από τον Κολοκοτρώνη στο
Δερβενάκι, από τον Νικηταρά
και άλλους καπεταναίους
στον Άγιο Σώστη.

Η νίκη έδωσε
μεγάλη χαρά.

26 με 28 Ιουλίου του 1822.

Όχι τόσο για τα πλούσια λάφυρα όσο
για την παλικαριά που έδειξαν ο ένας
μπροστά στον άλλο.

Ο Αβδουλάχμπης μάς
βεβαίωσε για πάνω από
πέντε χιλιάδες
νεκρούς Τούρκους.

Κι αν προσθέσεις και τους ακροβολισμούς στις
γύρω περιοχές, πρέπει να λογαριάζονται
έως και δεκαοχτώ χιλιάδες εκείνοι που χάθηκαν.

**ΕΝΑ ΠΟΥΛΑΚΙ ΕΠΕΡΑΣΕ
ΚΙ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΡΩΤΑΝΕ**

**‘ΠΟΥΛΙ ΠΩΣ ΠΑΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ,
ΤΟ ΚΛΕΦΤΙΚΟ ΤΟΥΦΕΚΙ;’**

ΜΠΡΟΣΤΑ ΠΑΕΙ Ο ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ,
ΠΙΣΩ Ο ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΙΣΩ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΜΕ ΤΑ ΣΠΑΘΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ΄.

